

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 (658)

Субота, 19 квітня 1980 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

22 апреля 1980 года

Нежны листочки
на сирени,
Весна и радость —
без конца,
Как будто вновь
пришел к нам
Ленин,
Собой наполнив
все сердца.
И, освещая
всю планету,
Горит в нас
ленинский огонь.
Живя
по ленинским заветам,
Мы рядом чувствуем его.
Апрель зеленые наряды
Готовит мирно
для весны,

Зачем же землю лихорадит
Слепые происки войны?
Но весть
разносится
все шире
И сердце сердцу говорит,
Что Ленин вновь
«Декрет о мире»
Над всей землей
поднял, как щит.
Весна любви, надежд, сомнений,
Глядят
вперед во все глаза:
Все будет, как предвидел
Ленин,
Все будет так,
как он сказал!

Сергей АБАЗИН.

ЛЕНИН
З НАМИ

У ці дні радянський народ, усе прогресивне людство відзначає сто десяті річницю з дня народження найвидатнішої особи, яку тільки знав світ. Така історична значимість Володимира Ілліча Леніна визначається тим, що він був геніальним теоретиком пролетарської революції і соціалістичного перетворення суспільства, творцем і керівником більшовицької партії, засновником і організатором першої в світі соціалістичної держави робітників і селян, визначним вождем світового пролетаріату. Як відзначається в постанові ЦК КПРС з нагоди ювілею, вийшовши на світову арену класової боротьби як вірний і стійкий послідовник Маркса і Енгельса, Ленін всебічно розвинув їх революційне вчення. Маючи неперевершений дар наукового передбачення, найглибшого проникнення в саму суть подій і явищ, які відбуваються; творчо застосовуючи діалектико-матеріалістичний метод до аналізу нових історичних умов, він збагатив принципово важливими положеннями всі складові частини марксизму, відкрив новий етап у його розвитку.

Історія ствердила правоту лєнінських передбачень. У нашій країні яскраво проявляють себе всі грані розвинутого соціалістичного суспільства. Утвердився, росте і зміцнюється табір соціалізму. Шириться національно-визвольний антиімперіалістичний рух. У боротьбу за мир і міжнародну розрядку включаються все нові країни. Тепер уже немає в світі сили, яка б здолала рух прихильників миру і соціального прогресу.

Хід всесвітньої історії, найглибші перетворення, що в корені змінили обличчя сучасного світу, приносять все нові докази правоти і незламної сили лєнінських ідей. Найяскравіше це видно на прикладі нашої країни, яка впевнено йде до комунізму. Звертали свої кроки на цьому шляху по Леніну стало нормою і правилом життя кожної радянської людини. Ось чому повсюдно, в тому числі і на підприємствах та організаціях нашого Товариства, пройшли збори, на яких обговорювалося одне питання: «Жити і працювати, як Ленін».

У радянських людей слова не розходяться з ділом. Вони зустрічають славу річницю в обстановці високого політичного і трудового піднесення. Свій вклад вносять і члени УТОГ. Порадували Вітчизну виконанням п'ятирічного плану працівники Єнакіївського УВП та головного підприємства ДВО «Електромагніт», доповіли про дострокове виконання своїх перед'ювілейних зобов'язань 10 бригад, дільниць і цехів, 1340 робітників індивідуально. Приклад передовиків надихає усіх членів УТОГ на нові трудові звершення.

Ім'я Леніна стало символом найбільш революційних звершень, що перетворили світ. Ленінізм, що є революційним прапором епохи, триумфально крокує по країнах і континентах, надихає трудове людство в його боротьбі проти імперіалізму, гноблення та експлуатації, за мир, свободу і незалежність народів, за соціальний прогрес.

Хай живе у віках ім'я і справа Володимира Ілліча Леніна!

ТРУДОВІ ДАРУНКИ ЮВІЛЕЮ ІЛЛІЧА

П'ЯТИРІЧКУ
ЗАВЕРШЕНО!
У РАХУНОК 1981 РОКУ

На початку нинішнього року колектив Єнакіївського УВП, підраховавши свої резерви і можливості, взяв підвищене соціалістичне зобов'язання: до 22 квітня 1980 р. — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — виконати завдання десятої п'ятирічки по випуску валової продукції.

З перших днів січня на дільницях і в цехах підприємства закипіла ударна праця. І от 9 квітня випущено останню партію меблів — десяту п'ятирічку завершено! В досягненні цієї трудової перемоги особливо вагомий внесок зробили колективи бригад, що їх очолюють О. А. Гольденшлаг і О. Є. Левицька.

Ударно потрудилися робітники К. І. Антисеева, К. М. Гуреєва, З. М. Задиракіна, Т. В. Книш та інші. Їх нагороджено Почесними Ленінськими грамотами.

Нині колектив меблівників розгорнув соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань 1980 року.

В. КОЛОСОВ,
директор Єнакіївського УВП.

Колектив слюсарів-електромонтажників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», який очолює Марія Гаркавенко, одним з перших у Товаристві взяв підвищене соціалістичне зобов'язання: до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконати завдання десятої п'ятирічки.

Електромонтажники з честю дотримали даного слова. Сьогодні вони вже випускають продукцію у рахунок березня 1981 року. В ці перед'ювілейні дні особливо ста-

ранно трудяться кадрові робітники: Тетяна Різник, Лідія Кивенко, Марія Галак та багато інших. Вони виконують денні норми виробітку щонайменше на 130 процентів. Продукція, виготовлена руками досвідчених трудівників, здається з першого подання. Їй присвоєно державний Знак якості.

Н. НОВИЦЬКА,
секретар парторганізації КДВО
«Контакт».

ПЕРЕВИКОНАНО

Днями цехи та дільниці головного підприємства Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» облетіла радісна звістка: завдання десятої п'ятирічки по випуску валової продукції виконано. При плані 19 мільйонів 828 тисяч фактично випущено виробів на 19 мільйонів 832 тисячі карбованців.

Головне підприємство постійно добивається високих виробничих показників. Ювілейний рік став для всіх трудівників роком удар-

ної праці, роботи по-лєнінському. На кожному робочому місці панує високе політичне і трудове піднесення. Кожен член трудового колективу усвідомив, що кращим подарунком ювілею вождя є високопродуктивна праця.

Рапортувавши про виконання п'ятирічки по випуску валової продукції, трудівники сповнені рішучістю не зупинятися на досягнутому, йти далі, добиватися більшого.

В. ПАЦЮК.

СЬОГОДНІ — ВСІ
НА КОМУНІСТИЧНИЙ
СУБОТНИК!Підвищені
зобов'язання

Сьогодні — Всесоюзний Ленінський комуністичний суботник — свято праці всіх радянських людей. Приємно усвідомлювати, що проходить воно напередодні знаменної події — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

42 робітники Сімферопольського УВП достроково рапортували про виконання своїх особистих п'ятирічок, і нині трудяться з випередженням виробничої програми.

У день «Червоної суботи» значна кількість глухих трудівників підприємства працюватиме на своїх робочих місцях. Всі дільниці, бригади взяли підвищені соціалістичні зобов'язання — домогтися в цей день високих виробничих показників.

Л. КОСТРИЧЕНКО,
робітниця закрійного цеху.

3 подвійною
віддачею

Високими трудовими показниками зустрічають 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна робітниця заводу господарських товарів. Багато швачок рапортували про виконання особистих п'ятирічних завдань і зараз трудяться в рахунок 1981 року. Серед них — В. Ножник, А. Сібірко, А. Тарасенко, В. Ізюцька.

Старанно працюють в ці дні швачки-мотористки Т. Руденко, В. Кондратенко та Є. Коршик. Трудяться вони в четвертій бригаді, яку очолює майстер Г. П. Андрущенко. Свої завдання робітниця виконують на 105—110 процентів. 18 членів бригади носять почесне звання ударника комуністичної праці.

Передовики виробництва, заспівувачі соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки, вирішили в день «Червоної суботи» попрацювати з найвищою продуктивністю.

В. КОНОНОВА,
голова Сватівського МРВ
УТОГ.

Ворошиловградська обл.

Внесок
меблівників

Трудівники об'єднання «Житомирдерев» в день «Червоної суботи» виготовлять 80 наборів меблів «Полісянка», 170 диван-ліжок, 1500 стільців—всього різних меблів на 130 тисяч карбованців. Це на 5 тисяч більше, ніж на минулорічному суботнику.

Значна кількість виробів зійде з конвеєра з державним Знаком якості. У фонд десятої п'ятирічки буде перераховано 10,5 тисячі карбованців.

Серед багаточисленного колективу за свої верстати на трудову вахту стануть понад 20 членів нашого Товариства — М. П. Бондарець, О. О. Мироненко, В. М. Сидоров та інші. Вони вирішили працювати високопродуктивно, з повною віддачею, виконавши денну норму на 110-130 процентів.

М. ГУРМАН.

З ОБРАЗОМ ВОЖДЯ У СЕРЦІ

Петропавлівська бувальщина

ЩОБ повніше розповісти про мужній, патріотичний вчинок члена нашого Товариства з Дніпропетровщини Євдокії Данилівни Слизької, необхідно згадати роки її дитинства...

Ишов 1916-й рік, третій рік кривавої війни. Зодягнуті в сірі шинелі робітники і селяни Російської імперії гинули на фронтах битв. Горі все стукало і стукало у двері українських хліборобів Данила та Марії. Мали вони шестеро дочок і семеро синів. Загинув старший, не стало середнього. І руки опустились — покидають годувальники. А тут, як на гріх, з маленькою Євдокією не гаразд: не чує, не говорить... Всі очі виплакала Марія Яківна. І раптом, як ясне сонечко, приходить до них гостя — дружина місцевого лікаря Миколи Олексійовича Іванова і говорить майже неймовірно:

— Давайте відправимо Докійку вчитися.

— Вчитися? — вигукнув Данило. — Та вона ж не чує! Та й де я грошей візьму на навчання?

— Ми з чоловіком допоможемо. Євдокія навчиться читати, писати, людиною стане.

І поїхала сіроока Докійка в Олександрівськ (нині Запоріжжя) в училище глухих.

1900 року В. І. Ленін повертався з сибірського заслання. Разом з Надією Костянтинівною Крупською зупинилися в Уфі, в будинку братів-революціонерів Еразма, Івана та Михайла Кадомцевих. Володимира Ілліча і Надію Костянтинівну дуже тепло приймала мати Кадомцевих — Ганна Федорівна. Згодом Максим Горький із захопленням говорив про неї: «Згадайте матір Кадомцевих, яку судили за те, що вона принесла в тюрму синові бомби, якими було зруйновано стіну під час втечі...»

У цій родині виросла і виховувалася Інна Кадомцева (по чоловікові Іванова), що, як і її брати, присвятила своє життя революційній справі.

У районному історико-краєзнавчому музеї Петропавлівки є немало свідчень, що розповідають про революційну діяльність І. С. Кадомцевої. Тут демонструється репродукція картини художника К. Герасимова «Зустріч в Уфі влітку 1900 р. в будинку Кадомцевих». Є тут і витяги з багатьох офіційних повідомлень. Ось відповідка з архіву Башкирського обкому КПРС: «Інна Кадомцева вела революційну роботу в Уфимській, а потім в Катерининській губерніях».

Нелегко було жити висланим з Уфи лікарю Іванову і його дружині Інні Кадомцевій під постійним наглядом поліції, але й тут вони свято служили справі революції, щедро обдаровуючи людей, які їх оточували, теплом душі і жаром серця. При всій зайнятості Інна Кадомцева не забувала про маленьку підлітку. Коли Данило провідував дочку, то завжди привозив корзинку з гостинцями від Лікарші.

НАВЧАННЯ перервала революція. Євдокія повернулася додому. Вона тоді погано розумілася на подіях, що відбувалися, але відчувала: сталося щось величезне

і добре. Односельчани змінилися на очах. Дружина лікаря виступала на мітингах. Жодної хвилини, здавалося, не сиділа вдома. І все-таки зрідка, але заходила до Марії та Данила. Розповідала про події, про більшовиків. Та найбільше цікавили Євдокію розповіді про Леніна. Аж не вірилося, що ця добра жінка на власні очі бачила вождя, бачила у себе вдома, в Уфі. День-у-день в її маленькому серці росла і міцніла любов до цієї незвичайної людини...

Та ось над Петропавлівкою знову опустилася ніч: сюди прийшли кайзерівські полки в чорних з гострими шпичками касках. Того ж літа загинув лікар Іванов, а денкінці вбили й Інну Кадомцеву.

Не було межі горю Євдокії. Її дитяча душа не могла з цим змиритися. Минув час. Закінчилася громадянська війна. Одного разу в будинок Данила та Марії постукав листоноша: Євдокію знову запрошували на навчання до Олександрівська.

На той час поширилася чутка, що до Олександрівська приїздив сам Володимир Ілліч і дуже цікавився школою, в якій знову вчилася Євдокія. З Москви й справді приїздила комісія. З того часу в школі все змінилося: зникли запотилічники, годувати й одягати дітей стали краще, та й навчання пішло по-іншому. Але Євдокія стверджувала, що це саме Ленін приїздив до них у школу. «Ленін, Ленін, Ленін!» — повторювала, — тільки він міг подумати про таких, як ми, нездолених. Він хороший, він добрий, про нього мені ще лікарша Інна розповідала».

Так і пронесла у серці через усе життя світлий образ вождя Євдокія Данилівна Слизька. Все випало на долю цієї жінки — і радість, і печаль. Але скільки пам'ятає себе її дочка Олександра, у них завжди на почесному місці стояли поруч бюсти Володимира Ілліча Леніна і Тараса Григоровича Шевченка.

МИНУЛИ роки. І знову на українській землі запалали зловісні пожежі. Фашистські орди несли на своїх багнетах так званий «новий порядок»: смерть, рабське приниження, тортури. Коли гітлерівці наблизились до Петропавлівки, Євдокія Данилівна з дочкою влаштували в темному кутку сараю тайник і сховали там два бюсти, документи Шуриноного батька — Тимофія Омеляновича, котрий боровся за рідну землю.

Так і не дочекались Тимофія Омеляновича дружина і дочка, — загинув смертю хоробрих у 1944 році.

Скільки безсонних ночей провели вони в роки окупації, чекаючи на розправу, скільки виплакали сліз. Але варто було вибратися хвилину і дістати зі схованки дорогі реліквії, як усе страшно і темне відступало. Навіть ко-

ли, потрапивши в облогу, стояли під чорними дулами німецьких автоматів, думали про те, що захистить їх віра в справу Леніна.

Хтось, очевидно, щось шепнув німцям (були й такі) і за житлом Євдокії Данилівни встановили нагляд. Фашист, що був приставлений до них, влаштував провокації, водив на розстріл Євдокію, її матір і дочку. Але їм пощастило. На допомогу прийшла перекладач з Павлограда, котра, як потім з'ясувалося, була нашою людиною...

ЗАКІНЧИЛАСЯ війна. Євдокія Данилівна, вже не боїчись, відкрила свою схованку. Бюсти В. І. Леніна і великого Кобзаря знову стояли на почесному місці у її хаті.

Люди не відразу дізналися про подвиг цієї сільської трудівниці, вихованої революціонеркою Інною Кадомцевою. Але поступово все село заговорило про жінку. Спершу до будинку Є. Д. Слизької навідалися місцеві краєзнавці, 1963 року в газеті «Степові зорі» з'явилося повідомлення фотолітбителя І. Лозового про патріотичний вчинок Є. Д. Слизької.

— Я багато разів бував у будинку Євдокії Данилівни, — розповідає ентузіаст Петропавлівського районного краєзнавчого музею Антон Іванович Пісун. — Дуже хотілося приєднати збережені нею святині до наших реліквій. Євдокія Данилівна довго їх не віддавала, та допомогла дочка Олександра Тимофіївна. Передачу експонатів ми провели урочисто. Організували вечір молоді, присвячений Володимиру Іллічу Леніну. Євдокії Данилівні вручили пам'ятний подарунок і грамоту, в якій говорилося: «Нагороджується Слизька Євдокія Данилівна за проявлені радянський патріотизм по збереженню бюстів В. І. Леніна і українського поета-демократа Т. Г. Шевченка в період фашистської окупації села Петропавлівки і передачу їх історико-краєзнавчому музею».

Нині бюст В. І. Леніна відкриває експозицію «Велика Жовтнева революція в боротьбі за перемогу і встановлення Радянської влади (1917—1918рр.)».

Коли ми разом з Євдокією Данилівною і Олександрою Тимофіївною завітали до музею і підійшли до розділу післявоєнних років, Є. Д. Слизька зробила різкий крок вперед:

— Пам'ять! — вирвалося у неї, — пам'ять!

ПАМ'ЯТЬ... Яке містке слово. Воно несе в собі подвиг поколінь, подвиг загиблих і живих. І хіба не знаменито те, що вулиця, на якій живуть Євдокія Данилівна і її дочка Олександра, носить ім'я Іванової-Кадомцевої, закинутої волею революційної долі до Петропавлівки...

Така Петропавлівська бувальщина.

А. ДОЛГИХ,
К. КРИВЦОВ.

Дніпропетровська обл.

У постанові ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна відзначається, що «Ленін присвятив усе своє яскраве, героїчне життя великій і благородній справі — боротьбі за соціальне визволення пролетаріату і всіх поневолених мас, за щастя людей праці...»

Пого ім'я стало для всіх націй і народностей символом інтернаціонального братерства, прапором спільної боротьби за революційне повалення віджилого капіталістичного ладу і побудову нового суспільства.

Український народ з повним правом пишається тим, що В. І. Ленін глибоко знав його історію, постійно цікавився розвитком класової боротьби на Україні, мав тісні зв'язки з керівниками робітничого руху.

У створеному В. І. Леніним в середині 90-х років петербурзькому «Союзу боротьби за визволення робітничого класу» разом з ним працювали і українські революціонери — П. К. Запорожець, С. І. Радченко, інші товариші.

Весь розвиток і зміцнення соціал-демократичних організацій на Україні відбувалися під безпосереднім впливом ідей Леніна. Про поширення його творів свідчить уже той факт, що ще в 1895 році у Києві поліція знайшла в одного

Вже багато років працює швачкою на Лубенському учбово-виробничому підприємстві Ніна Іванівна Захарюта. Вона добре оволоділа своєю професією, займає почесні місця у соціалістичному змаганні за високу ефективність і виконує завдання на 120—130 процентів, випускає тільки першої сорту продукцію.

Нещодавно Ніні Іванівні присвоєно звання «Відмінник якості». Значних показників добила робітниця у трудовому суперництві на честь Ленінського ювілею.

На знімку: Н. І. Захарюта.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

В АВАНГАРДІ ЗМАГАННЯ

У колективі Макіївського швейного виробничого об'єднання «Спецодяг», яке спеціалізується на випуску молодіжних чоловічих штанів, шорт і рукавиць, працюють швачками 40 нечуючих трудівниць. 36 з них — ударниці комуністичної праці. Виробничі завдання вони виконують на 104—110 процентів. Від товаришів по роботі їх відрізняє висока працездатність, нетерпиме ставлення до бракоробів. Вони випускають продукцію лише високої якості. Недаремно ж минулого року пех № 1, де працюють глухі, дев'ять разів перемагав у соціалістичному змаганні в об'єднанні.

Працюють жінки з вогником, допомагають майстрам в організації виробництва, показують приклад у дотриманні виробничої і трудової дисципліни. Їхньою роботою задоволені всі — від майстра до генерального директора об'єднання.

Як і весь колектив підприємства, нечуючі трудівниці взяли соціалістичні зобов'язання на 1980-й рік і успішно виконують їх. Це видно з показників роботи. Достроково виконавши планові завдання чотирьох років п'ятирічки, дев'ять членів УТОГ, серед них Н. Н. Оскіна, Р. Є. Чобітко, З. В. Таїрова, А. Ф. Забеліна, Л. І. Мартиненко та інші, випускають продукцію з випередженням графіка. Не відстають від них у роботі й інші трудівниці.

У лютому нинішнього року в об'єднанні відбувся конкурс професійної майстерності. Перше місце зайняла швачка Галина Олександрівна Карташова, яка працює тут з 1974 року. Її досвід по виконанню операцій узагальнено і рекомендовано для запровадження на кожному робочому місці. Нині Карташова веде школу робітничої майстерності, в якій навчаються і чуочі.

Члени Товариства прагнуть оволодіти суміжними операціями. Тим, хто працює на всіх операціях, присвоюють звання «Кращий за професією». Серед них швачки Л. К. Чеботникова, Г. О. Карташова, А. Ф. Пех. Їх занесено на Дошку пошани підприємства. А про швачку В. І. Бачурину говорять як про «відмінника якості» і «Майстра — золоті руки». Такі почесні справді нелегко здобути в багатотисячному колективі.

На підприємстві щоденно підбивають підсумки виконання планових завдань і зобов'язань. Віртуоз, майстер своєї справи швачка Людмила Василівна Ірклієнко виконала планові завдання десяти п'ятирічки 11 березня цього року. Не відстає від неї швачка Валентина Олександрівна Сокалокова.

В день Ленінського комуністичного суботника глухі працівники мулять на робочих місцях. Визначено обсяг робіт і доведено їх до відома кожного. Зароблені на суботнику гроші члени УТОГ вирішили перерахувати у фонд миру.

Активну участь беруть нечуючі трудівниці в громадському житті. Слюсар-наладчик Я. Ф. Злидзев — член редколегії «Стінгазети», швачки А. Ф. Пех та В. І. Бачурини — страхделегати профгрупи. Серед нечуючих трудівниць багато активісток первинної організації УТОГ і ради Макіївського будинку культури.

Інструктор-перекладач А. М. Фелелова постійно проводить у компартійній групі політінформації, роз'яснює найважливіші постанови партії і уряду, залучає членів Товариства до участі в художній самодіяльності, спортивних заходах. Цілеспрямована ідейно-політична робота дає позитивні результати.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ,
ст. інструктор Донецької облпрофради.

В. І. ЛЕНІН

з членів соціал-демократичного гуртка Л. Федорченка рукописний примірник праці «Що таке «дружі народу» і як вони воюють проти соціал-демократів?» А в Борзенському повіті Чернігівської губернії ця праця була надрукована на гектографі тиражем в 100 примірників.

З осені 1903 р. до початку 1904 р. в Києві жили рідні Володимира Ілліча — його брат Дмитро Ульянов, сестри Марія та Анна з матір'ю Марією Олександрівною. Вони працювали в Російському бюро ЦК РСДРП, підтримували зв'язки з закордонним більшовицьким центром і особисто з Володимиром Іллічем. За активну революційну діяльність під час перебування в Києві брата і сестер було заарештовано.

З пильною увагою передові робітники, селяни і революційна інтелігенція України слідували за ленінською «Іскрою», були її кореспондентами, допомагали розповсюджувати, причому, не лише в східних, більш промислових, а й у західних областях України. Ось що писав з цього приводу В. Д.

Бонч-Бруевич, який займався транспортуванням з-за кордону марксистської літератури. «З першого номера газети, навіть починаючи з заяви редакції про її вихід, я завжди вислав Ів. Франкові номер за номером, а також усі найголовніші видання революційної соціал-демократії, в тому числі твори В. І. Леніна «Що робити?» і «Крок вперед» — два кроки назад».

У надзвичайно великій, воістину неocenенній науково-теоретичній спадщині вождя міститься багато праць, які спеціально присвячено висвітленню спільності історії російського і українського народів, їх боротьби проти всіляких поневолювачів.

У цьому зв'язку важливо вказати, наприклад, на те, що вже в перших своїх науково-теоретичних працях 90-х років, «нові господарські рухи в селянському житті», «Розвиток капіталізму в Росії» та ін., Ленін глибоко висвітлює соціально-економічне становище трудящих, особливо в таких промислових центрах, як Донбас та на півдні країни, і саме на цій ос-

Идучи назустріч 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, добре потрудилися колектив Івано-Франківського УВП. Завдання першого кварталу нинішнього року реалізувати продукції на 1 мільйон 980 тисяч карбованців виконано на 103,4 процента.

Важкий вклад у спільні здобутки внесли й ударники комуністичної праці закрійної дільниці контролер Зінаїда Сергіївна Савчук та бригадир Людмила Панасівна Бурова (на знімку зліва направо). Вони докладають багато зусиль для забезпечення високих як кількісних, так і якісних показників.

Фото М. ХАРКІВСЬКОГО.

З нагоди 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна колективи культзакладів і організацій УТОГ Житомирщини взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Постійні перевірки показали, що проведено велику організаційну, масово-політичну роботу по розвитку соціалістичного змагання серед членів Товариства, котрі працюють на УВП, у компактних групах на держпідприємствах і в сільському господарстві.

У приміщеннях Будинку культури і клубів оформлено фотовітрини, стенди, альбоми про В. І. Леніна.

На підприємствах і в організаціях відбулися лекції на теми: «Ленінським шляхом до комунізму», «Величні здійснення народу — втілення думок Ілліча», тематичні вечори «Леніна пам'ятає планета!», «Ідеї Леніна живуть і перемагають». Члени нашого Товариства зустрілися з комуністами — ветеранами нашої партії.

Успішно пройшли вечори-портрети, вечори трудової слави, усно-мімічний журнал «Сторінки великого життя».

Добре попрацювали напередодні ювілею бібліотеки культза-

кладів. Всюди відбулися літературно-художні вечори «Ленін завжди з нами».

Хід виконання взятих зобов'язань систематично висвітлювали у стіннінках, на дошках показників, в «Блискавках».

За пропозицією обласного відділу відбулося три зльоти передовиків промисловості і сільського господарства під девізом «Ювілейній вахті — наша ударна праця». На них відбувся обмін досвідом роботи, обговорено завдання завершального року п'ятирічки. Обласний Будинок культури і клуби під час зльотів виступали з тематичними концертами художньої самодіяльності.

У Новоград-Волинському на правах гостей були передовики виробництва Коростенського міжрайвідділу. У Радомишлі — трудівники Овруцького району, а в Коростишіві — бердичівці.

Розповіді наставників і передовиків виробництва були глибокими і змістовними. Ці зльоти стали справжніми вечорами дружби і залишили незабутнє враження.

І. ТОЛОЧКО.

м. Житомир.

ВРАХОВУЮЧИ ЗАПИТИ ВІДВІДУВАЧІВ

Ворошиловградський обласний Будинок культури УТОГ прагне всі масово-політичні, культурно-виховні заходи пов'язувати з життям підприємств, на яких працюють члени нашого Товариства.

Так, нещодавно відбувся вечір посвяти в робітничий клас на заводі імені В. І. Леніна, на який було запрошено ветеранів праці, передовиків виробництва, переможців соціалістичного змагання, старшокласників школи-інтернату для глухих дітей.

В урочистій обстановці молодим робітникам вручили іменні робочі інструменти. З напутніми словами виступили ветерани праці Н. Г. Руденко, Р. Д. Станковська, від імені цеху — секретар партбюро Н. Н. Кур'янович. Колишні учні виробничого навчання Надія Глушко та Ольга Киргія подякували партійній організації і керівництву цеху, заповнили колектив у тому, що йтимуть у перших рядах передовиків виробництва і виправдають високе звання — робітник.

Н. СЕЛЮТИНА.

Вечір закінчився концертом художньої самодіяльності.

Вдало пройшов у Будинку культури літературний вечір, присвячений 120-річчю з дня народження А. П. Чехова. Бібліотекар Є. І. П'ятигорська розповіла про життя й літературну діяльність письменника, прочитала уривки з його творів. А учасники художньої самодіяльності показали виставу «Ведмідь» А. П. Чехова. На цей вечір прийшло багато робітників з компактних груп державних підприємств та учбово-виробничого підприємства.

Надовго запам'ятається відвідувачам Будинку культури зустріч з Героєм Радянського Союзу К. В. Новоселовим.

Багато заходів проводять працівники культзакладу у гуртожитках УВП, на підприємствах. Готуються до них, враховуючи запити відвідувачів. Через те вони завжди цікаві.

У КІМНАТІ ІЛЛІЧА

У Сватівській спецшколі-інтернаті, що на Ворошиловградщині, до 110-ї річниці з дня народження засновника Комуністичної партії і Радянської держави відкрито Ленінську кімнату. Це стало справжнім святом для вчителів, вихователів та школярів. Кімнату Ілліча відвідали комсомольці, піонери і жовтєнтя всіх класів.

У кімнаті все зроблено руками учнів та вчителів малювання А. Ю. Бувацьцева. Вдало виконано макети та діорами, присвячені різним періодам життя та революційної діяльності Ілліча. Зокрема, «В. Ульянов у дитинстві», «Ульянов — гімназист», «Ленін у Розливі».

На роботі інтернатівців не можна дивитися без хвилювання. Вони виконані з величезною любов'ю до Леніна.

Сюди, в Ленінську кімнату, діти принесли малюнки, апплікації, вишивки, різьблення по дереву. В роботах школярів розповідається про шасливе дитинство в першій у світі соціалістичній країні.

В. ФЕДОРЕНКО-КОНОНОВА,
Ворошиловградська обл.

Найкращі квіти — дорогому Іллічу!

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Учні Чернівецької школи-інтернату № 1 (зліва направо) С. Муравська, М. Садовий та І. Чорна власноручно виготовили макети, альбоми, де розповідається про життя та діяльність вождя революції В. І. Леніна. Днями в шкільній Ленінській кімнаті відкрито виставку, присвячену 110-й річниці з дня народження Ілліча.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

ВІЧНО ЖИВИЙ

Півстоліття над планетою звучать, як набат, безсмертні слова Володимира Маяковського:

Ленін
і сьогодні
живий з усіх живих.
Розум наш,
і сила,
й зброя дужа.

Вони стали девізом усієї виховної роботи в Київській спецшколі-інтернаті № 13 для слабочуючих дітей.

Педагогічний колектив, керуючись постановою ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна», спрямував свої зусилля і вміння, знання і творчу насагу на пошук найефективніших форм і методів навчально-виховної роботи з учнями, які гідно понесуть у майбуття ім'я і діла Леніна.

Активно і по-діловому проходили кожне засідання методоб'єднання вчителів-предметників і вихователів, де накреслювалися шляхи вдосконалення уроку та виховної роботи, намічалася програма цікавих і корисних справ: проведення Ленінських уроків, екскурсій, конкурсів, читання і обговорення оповідань про вождя тощо.

Цікаво і змістовно пройшло одне з засідань методоб'єднання вчителів-словесників, на якому було заслухано доповідь «Ленін про мораль». Тут же відбувся обмін досвідом роботи по вихованню учнів на прикладах життя і діяльності В. І. Леніна, виготовленню дидактичного матеріалу на ленінську тематику.

У десятому класі проведено відкритий Ленінський урок з позакласного читання за книгою Б. Пільового і М. Жукова «Наш Ленін». Девіз уроку: «Завжди пам'ятати Леніна, учитись і жити по Леніну». На яскравих прикладах з життя вождя учні розкрили такі його риси як простота, скромність, людяність, чуйність, прин-

циповість, дисциплінованість, зв'язок з народом. Доповіди учнів супроводжувалися показом діапозитивів, декламуванням віршів. Особливо схвилював присутніх вірш Я. Хелемського «А он при житті не був нагороджен» художньо прочитаний ученицею С. Зюзіною. З великим інтересом школярі слухали розповідь про 30-річну роботу художника М. Жукова над образом Леніна. Розглядаючи репродукції його картин, вони ще і ще пильно вдивлялися в риси генія, які вдалося відобразити майстру пензля. Закінчився урок пісню «Ленін завжди живий».

З емоційною насагою пройшов відкритий урок читання в 4-«А» класі за оповіданням «Звичайні рукавички». На ньому були присутні не лише вчителі та учні, а й батьки. З великою педагогічною майстерністю вчителька Л. П. Олійник підвела учнів до висновку, що саме їм належить продовжувати справу Ілліча.

Це лише окремі приклади всієї розмаїтої роботи, яку провели і проводять вчителі та вихователі Г. І. Цибенко, Л. В. Курюшкіна, І. А. Паливода, Л. К. Василєва та інші до знаменної дати.

Не стояли осторонь і школярі. З піонерським завзяттям і комсомольським вогником готувалися вони до відкриття нового Ленінського залу. Інтернатівці принесли сюди макети й альбоми, колекції значків і марок, бібліотечки і творчі роботи про вождя.

Як підсумок зробленого, відбулася в спецшколі науково-практична конференція на тему: «Живий, як життя». Заклучним акордом став Ленінський тиждень.

Широ, з безмежною любов'ю складають шану і подяку дорогому Леніну школярі спецшколи-інтернату № 13 за шасливе безхмарне дитинство.

Н. ШТОЙКО,
вчителька.

ПІОНЕР—ДРУГ І ТОВАРИШ

У Криворізькій школі-інтернаті для глухих дітей часто проводяться цікаві вечори — зустрічі з ветеранами війни і праці, з молоддю соціалістичних країн, яка навчається в нашому місті, зустрічі з передовиками виробництва, членами УТОГ нашої області. Ось і нещодавно в 5-А класі, де вихователем З. Ісаєва, а класним керівником З. Мороз, проведено цікавий вечір на тему «Піонер — друг і товариш піонерам і дітям трудящих усіх країн».

Мета вечора: навчити вихованців 5-А класу виконувати заповіді В. І. Леніна і закони піонерів Радянського Союзу, виховувати в них інтернаціональні переконання.

У своєму виступі вихователю З. Ісаєва розповіла, що в нинішньому році весь радянський народ відзначатиме 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна, 35-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні, про Олімпіаду-80.

Для ознайомлення з життям дітей соціалістичних країн учениця Світлана Данилець розповіла про болгарських піонерів, Вадим Русин — про піонерів Румунії, Овчаренко Віта — про піонерів Куби, а Катя Бобровська — про в'єтнамських піонерів. Після дитячих виступів слово надали представниці Монгольської Народної Республіки, студентці одного з криворізьких технікумів Юті, яка розповіла про те, як живуть, навчаються і відпочивають піонери Монголії. Діти з великою увагою вислухали розповідь Юті.

На закінчення вечора діти виконали болгарський танець, позмагалися у грі німецьких дітей «Хто швидше», провели угорську гру «Юний художник», а завершився вечір хорошою пісню «Хай завжди буде сонце».

К. ГОФ,
вчитель.

Дніпропетровська обл.

І УКРАЇНА

нові показує джерела і рушійні сили класової боротьби пролетаріату і селянства, тенденції її посилення.

Праці вождя «Травневі дні в Харкові», «Гонителі земства і Анібали лібералізму», листування з місцевими комітетами РСДРП яскраво свідчать про те, що В. І. Ленін крок за кроком підтримував і спрямовував процес формування на Україні революційних організацій робітничого класу, а з часом високо цінував їх мужню боротьбу проти капіталістичного ладу, за встановлення Радянської влади.

Уже будучи головою Раднаркому, В. І. Ленін постійно піклувався про становище трудящих України. Так, 25 листопада (8 грудня) 1917 р. він підписав декрет Раднаркому про виділення 450 тисяч карбованців для подання допомоги населенню Кременчуцького повіту, яке потерпіло від повені. З ініціативи Леніна Раднарком Радянської Росії фінансував народне господарство України. Тільки з листопада 1917 р. по квітень

1918 р. на це було витрачено близько 2 мільярдів карбованців.

Боротьба за визволення України від білогвардійських, петлюрівських та іноземних загарбників в роки громадянської війни та імперіалістичної інтервенції, а потім відбудова народного господарства і налагодження його розвитку на нових, соціалістичних засадах — усе це також здійснювалось під безпосереднім керівництвом вождя.

Природно, що трудящі України вірили в справу Леніна, неухильно здійснювали його настанови. Яскравим доказом цього є, наприклад, вітальний лист, надісланий йому 1 червня 1919 р. Всеукраїнським з'їздом волонісних виконавчих комітетів, приступаючи до своєї роботи по зміцненню Радянської влади — влади робітників і селян, на тій землі, де раніш панували поміщики і капіталісти, шле від усього серця привіт стійкому і непохитному вождю робітників і селян усього світу товаришеві Леніну. Його справа — наша справа. Його сила — наша сила...

Визначаючи шляхи розв'язання найскладніших соціальних проблем, В. І. Ленін в «Листі до робітників і селян України з приводу перемог над Денікіним» прямо вказував на те, що інтереси праці вимагають найповнішого довіря, найтіснішого союзу між трудящими різних країн, різних націй. Український народ свято береже ленінський заповіт про те, що «При єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови». І коли у 1920 році на VIII Всеросійському з'їзді Рад було прийнято союзний робітничо-селянський договір між радянськими Росією та Україною, від імені РРФСР його підписав В. І. Ленін. Це був один з перших важливих кроків до створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Розвиваючись під мудрим керівництвом Комуністичної партії в єдиному народно-господарському комплексі країни, в сім'ї братніх народів Радянська Україна здобуває все нові й нові висоти, демонструє вірність заповітам В. І. Леніна, всеперемагаючи житейську силу його безсмертних ідей.

П. КОВАЛЬ,
кандидат філософських наук.

СЕМІНАР КУЛЬТУРАЦІВНИКІВ ТОВАРИСТВА

П'ятиденний республіканський семінар директорів обласних Будинків культури та інструкторів обласних відділів УТОГ по культурно-масовій роботі на тему «Шляхи зближення теорії, методики і практики клубної роботи» відбувся нещодавно у Дніпропетровську.

З цікавою і змістовною лекцією на тему «Головні напрямки розвитку культурно-освітньої роботи в світлі постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» виступив член товариства «Знання» М. Л. Гольштейн. З лекцією «Клуб — виробництво» (з досвіду роботи культзакладів Всесоюзного товариства глухих) виступила завідувача методичним кабінетом Центрального Будинку культури УТОГ Р. О. Здвижкова.

Старший методист Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ М. І. Герасимова прочитала лекцію «Шляхи активізації впровадження методичних розробок методкабінету УТОГ в практику культзакладів системи».

На семінарі з лекціями виступили працівники Науково-методичного кабінету УТОГ Є. Д. Фішзон, В. Н. Жукова.

Лекцію «Клубна драматургія, її проблеми і місце в клубній роботі» прочитав методист Дніпропетровського обласного науково-методичного центру клубної роботи і народної творчості В. Т. Шпак.

Питанням планування клубної роботи присвятила свою лекцію методист міжобласних профспілкових курсів В. М. Демченко, а методист по клубній роботі Науково-методичного кабінету УТОГ зробив огляд перспективних пла-

нів роботи обласних Будинків культури, аналіз сценаріїв.

Розгорнувся жвавий обмін думками. Учасники семінару ділились досвідом роботи, говорили про недоліки, вносили пропозиції для поліпшення роботи.

Культпрацівники відвідали вечір трудової слави «Шана — праці, людині — слава» та усномімічний журнал «Ленін з нами», котрий підготував Дніпропетровський Будинок культури.

Для учасників семінару було організовано: відвідання діорами «Битва за Дніпро», Дніпропетровського історичного музею, а також автобусну екскурсію по місту.

Культпрацівники побували на Дніпродзержинському УВП, подивились усномімічний журнал «Час, п'ятирічка, ми», котрий підготували працівники Дніпродзержинського будинку культури, відвідали музей при заводі імені Дзержинського, де розпочинав свою трудову діяльність Леонід Ілліч Брежнєв, ознайомились з Будинком культури і техніки хіміків — одним з найбільших у місті.

У роботі семінару взяли участь: заступник голови ЦП УТОГ М. І. Неплюй, заступник голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих Т. М. Хоменко, ст. інструктор облпрофради І. Д. Журавель, старший інструктор оргвідділу ЦП УТОГ В. О. Пилипець.

На закінчення учасники семінару провели «Голубий вогник».

І. САПОЖНИКОВ,
директор Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

УЛИЦА ЛЕНИНА

Ялта — родной мой город
В весеннем, миндальном цвету.
Становлюсь я душою молод,
Когда улицей главной иду.

В каждом городе и селении,
Это каждый из нас замечал,
Главная улица — имени Ленина,
Имени нашего Ильича.

Если выстроить улицы эти,
Чтобы стали они одной,
Можно Ленинской улицей светлой
Опоясать весь шар земной.

Это в мире скоро случится
Все народы пойдут по улице —
Главной улицей Ильича!

Рэм СКОВОРОДНИКОВ.

КОВАЛІВКА

З минулого це донеслося дзвінко,
І вже в сьогодні міцно увійшло.
Тверда, мов криця, назва

Ковалівка,
Що носить її з гордістю село.
Тут полюбили здавна спів металу,
Бо лемеші потрібні для землі.
Бадьоро в кузні молотки кресали,
Вминались чорним потом ковалі.
Коло вогню балакали про різне.
Та більш про долю, що скупа вона.

На небі досягали зорі пізні,
Лилася ніч, хмільніша од вина.
Ну, що ти вдієш, як земельки

жменька?
Ростуть тим часом доньки і сини.
Тож мріяли батьки, що коваленки
При статках будуть ліпших, ніж вони.

Спливли століття — щастя переднівки.

В селі привільно жартам і пісням.
І яблуново нині Ковалівка
Крізь віти посміхається гостям.
Справляє весілля пучні й обжинки,
Прибулий кожен в ній, немовби свій.

Вдивляються очима в мудрий світ.
Над нею неба квітки голубіти...
Заводу подих, запахи полів.
Колгоспник з цукроваром тут сусіди.
Своєї долі справжні ковалі.

ДОНЕЧКА

Ластівкою мрія до віконечка
Пригорнулася лагідно на мить.
Вклалось за горами спати сонечко

І моя манюня доня спить.
Що їй сниться? Може, руки мамині,

Сіре зайченятко і коток?
А над нею у безмежнім плаванні
Мерехтливих тисячі зірок.
Місяченько крізь хмарини блискає,

Лиш того не бачить немовля.
Для моєї донечки колиською
Стала щедра й лагідна земля.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.
Вінницька обл.

Г. СЕРГІЄНКО.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

М'ЯЧ У КІЛЬЦІ

Протягом п'яти днів у Сімферополі проходили республіканські змагання школярів з баскетболу. Сюди з'їхались кращі юні спортсмени з десяти шкіл-інтернатів для глухих і слабобачущих дітей України. Кожний навчальний заклад представив дві команди — дівчат і юнаків.

Змагання продемонстрували силу і спритність, зростаючу майстерність юних спортсменів; вони проходили у гострій, захоплюючій боротьбі.

За підсумками турніру перше місце серед команд юнаків посіли баскетболісти Київської школи-інтернату № 6, друге —

Піщанської школи-інтернату Вінницької області, третє — Київської школи-інтернату № 9. Серед дівчат перше місце виборола команда школи-інтернату № 6, друге — Чернівецька школа-інтернат, третє — Донецька школа-інтернат.

Опущено прапор змагань. Турнір завершився. Юні спортсмени вирушили в цікаву екскурсію до Севастополя, Ялти, Алушти. Вони ознайомляться з пам'ятниками і визначними місцями Криму.

О. ШУСТ.

м. Сімферополь.

ОБЛАСНІ ЗМАГАННЯ З ТЕНІСУ

22-23 березня в Кіровоградському спортзалі УТОГ проведено особисто-командну першість області з настільного тенісу серед глухих спортсменів, яка була присвячена XXII-м Олімпійським іграм.

У змаганнях взяли участь понад 20 спортсменів. Серед команд призові місця зайняли: перше — збірна Кіровограда, друге — збірна УВП, на третьому —

му — школа-інтернат з м. Новий Миргород.

В особистому заліку серед жінок чемпіонкою стала першорозрядниця Олена Тушина, серед чоловіків — Володимир Тушин.

Переможців нагороджено грамотами і цінними подарунками.

В. КАЩЕНКО,
кандидат в майстри спорту.

ТУРНІР МАЛОЇ РАКЕТКИ

У спортзалі Донецького будинку культури глухих відбулися республіканські змагання школярів з настільного тенісу, в яких взяло участь 27 команд.

Команди спочатку змагалися в двох підгрупах, а фіналісти кожної з підгруп зустрілися в заключному турнірі. В результаті першої боротьби перше місце виборола команда Дніпропетровська, на другому — команда Херсона, на третьому — Лебедина Сумської обл.

Змагання пройшли при висококваліфікованому суддівстві, яке очолював суддя республіканської категорії В. Тимошенко.

Голова Донецького облвідділу УТОГ М. Калиниченко вручив командам-призерам вимпелі, грамоти і цінні подарунки.

Г. САФОНОВ,
інструктор фізкультури Будинку культури УТОГ.

Добре налагоджено спортивну роботу в Чернівецькій школі-інтернаті № 1. Тут працюють різні секції. Викладач фізкультури Д. О. Комісаров багато уваги приділяє підготовці розрядників. Спортсмени школи вже вибороли на змаганнях чимало кубків, дипломів.

На знімку: йде тренування з настільного тенісу (зліва направо) Анжела Комісарова, Світлана Дзембак, Елеонора Глушенко, викладач фізкультури Д. О. Комісаров і Світлана Тофенеску. Фото **І. МІНЬКА.**

НАВЧАННЯ АКТИВУ

На семінарі голів первинних організацій і перекладачів Київщини, який відбувся нещодавно, обговорено заходи обласного відділу УТОГ по гідній зустрічі 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Голова Київського міськвідділу УТОГ Сергій Миколайович Губкін наголосив: в ці дні нечуючі трудівники глибоше вивчають біографію В. І. Леніна — організатора Комуністичної партії і першої в світі соціалістичної держави, роблять все, щоб внести гідний вклад у трудові успіхи на честь ювілею вождя революції.

Учасники семінару обговорили завдання первинних організацій УТОГ в справі дальшого поліпшення навчання, трудовлаштування і обслуговування нечуючих. З аналізом стану справ по міській організації виступив інструктор Київської міськпрофради по

роботі серед глухих Л. М. Максименко.

Про основні питання трудового законодавства присутніх інформувала інспектор Київської міськпрофради А. Г. Дмитрієва.

Голова первинної організації Товариства при ЦП УТОГ В. П. Овчаренко поділився планами роботи, що стосуються професійної орієнтації глухих.

З великою увагою учасники семінару прослухали лекцію про міжнародне становище, яку прочитав член товариства «Знання» М. Ф. Бичков.

Регулярне навчання голів первинних організацій, перекладачів, яке організовано Київським облвідділом УТОГ, сприяє підвищенню рівня організаторської і політико-виховної роботи серед членів Українського товариства глухих.

Г. СЕРГІЄНКО.

КІНОПАНОРАМА - 80

«ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ»

Нещодавно на екрани республіки вийшов фільм одеських кінематографістів «Забудьте слово «смерть» за мотивами пригодницьких повістей Ю. Файбишенка. Зараз на студії знято фільм «Особливо небезпечні», в основу якого покладено також повість Ю. Файбишенка «Трояндовий куш» (сценарій Е. Смирнова та С. Мамілова). Картина ця — перша велика робота в художньому кінематографі режисера Суламбека Мамілова.

«Особливо небезпечні», — картина гостросюжетна, пригодницька, але головним завданням постановника було розповісти про мужність і самовідданість людей, яким у 20-і роки довелося працювати у карному розшуку.

Разом з молоддю в картині знімалися відомі актори Лев Дуров, Зіновій Гердт, Михайло Водяний.

«ПО СЛІДУ ВОЛОДАРЯ»

Ця пригодницька кінострічка знята відомим режисером-оператором В. Дербеньовим на кіностудії «Мосфільм». Дія її відбувається в першу післявоєнну зиму в одному з заповідників Уссурийської тайги. По суті, заповідник треба створювати заново, а помічників у новопризначеного директора Белова нема. Ситуація ускладнюється ще й тим, що одночасно з Беловим у заповіднику з'являється місцевий браконьєр Котев, який у роки війни співробітничав з фашистами. В його особі Белов знаходить злого і небезпечного ворога. Однак учений вирушає в тайгову експедицію. В погоню за ним іде Котев.

Роль Белова — дебют у кінематографі артиста Московського театру драми і комедії на Таганці Юрія Беляєва. Інші ролі виконують Володимир Самойлов, Людмила Зайцева, Гуля Ташбаєва, Іван Рижов, Микола Погодін.

«МАЛЕНЬКЕ ГАРНЕ СЕЛО»

Центром життя цього села була шкіряна фабрика Стефана Бертена, яка давала роботу багатьом людям. Але за це мешканці села розпочалися підковою залежністю від Бертена. Ного думка — закон для всіх, навіть для судді і юре. Бертен одружений, але давно кохає іншу жінку — Мюріель, учительку місцевої школи. Довідавшись, що вона чекає від нього дитину, він вирішує одружитися з нею і вимагає розлучення у дружини. Коли жінка відмовляє у цьому, Бертен убиває її. Поліції і всім іншим він заявляє, що дружина зникла. Слідство доручають Фернану Нобле...

Картину поставив режисер Етьєн Пер'є за романом Жана Лабора. В ролі Бертена — відомий французький актор Віктор Лану, знайомий глядачам з фільмів «Недостойна стара дама», «Прощай, поліцейський», «Це трапилось на свято». Інші ролі виконують Жан Карме, Валері Мерес, Мішель Робен. Виробництво «Ле фільм де ла тур», Франція.

Редактор П. БУЛАТОВ.

В Ужгородській школі-інтернаті тісно пов'язують теоретичні знання з практичними навчаннями. Тут є географічний куточок, своя метеостанція. Школярі постійно спостерігають за температурою повітря, його вологістю і атмосферним тиском, і заносять всі дані на спеціальну дошку.

На знімку: черговий метеоролог учень восьмого класу Олександр Тар.

Фото **І. МІНЬКА.**